

Ιεροσόλυμα: Εορτή του εν τω ουρανών φανέντος σημείου του Σταυρού

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με Θεία Λειτουργία επί του Φρικτού Γολγοθά εορτάστηκε την Παρασκευή 7/20 Μαΐου 2022 η ανάμνηση του εν τω ουρανών φανέντος σημείου του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα το έτος 351 μ.Χ.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, συλλειτουργούντων Αγιοταφитών Ιερομονάχων Πρεσβυτέρων και Ιερέων άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών και διακόνων, ψάλλοντος του Ιεροδιακόνου π. Συμεών και του κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου και προσευχομένων μοναζουσών και ευλαβών πιστών.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε λιτανεία τρεις φορές πέριξ του Αγίου Τάφου με την συμμετοχή Αγιοταφιτών Αρχιερέων και Ιερομονάχων.

Στην συνέχεια αναγνώσθηκε προ του Αγίου Κουβουκλίου υπό του λειτουργού Αρχιερέως η Ευαγγελική Περικοπή της Κυριακής του Πάσχα και η επιστολή του Αγίου Κυρίλλου που περιγράφει το υπερφυσικό αυτό γεγονός στα ελληνικά, καθώς επίσης και στα αραβικά από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Σεβαστείας κ. Θεοδόσιο.

Μετά την ανάπεμψη δέησης, η Αρχιερατική συνοδεία απέδωσε τα σέβη της στον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο.

Αναλυτικά, το δελτίο τύπου της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει τα εξής:

Τήν Παρασκευήν, 7^{ην} /20^{ήν} Μαΐου 2022, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων πανηγυρίζει τό γεγονός ὅτι τό ἔτος 351 μ.Χ. εἰς ὥραν τρίτην, ἥτοι ἐνάτην πρωϊνήν, τῆς ἡμέρας, ἐφάνη σταυρός ἐξ ἀστέρων λαμπρότερος ὑπέρ τας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἀπό τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν, τόν ὁποῖον πολλοί ἐκ τῶν κατοίκων τῶν Ἱεροσολύμων εἶδον ἐν θαυμασμῷ καί ἐδοξολόγησαν τόν Θεόν, συμφώνως πρὸς περιγραφὴν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Κατηχητοῦ, πρὸς Κωνστάντιον τόν βασιλέα, υἱόν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Διὰ τό γεγονός τοῦτο ἐτελέσθη θεία Λειτουργία ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, συλλειτουργούντων Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων Πρεσβυτέρων καί Ἱερέων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καί προσευχομένων μοναζουσῶν καί εὐλαβῶν πιστῶν.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς Θείας Λειτουργίας ἤρξατο ἀπό τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως τῇ

συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων λιτανεία τρίς πέριξ τοῦ Ἀγίου Τάφου.

Μετά ταύτην ἀνεγνώσθη πρό τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου ὑπό τοῦ λειτουργοῦ Ἀρχιερέως ἡ Εὐαγγελική Περικοπή τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καί ἡ ἐπιστολή τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου ἡ περιγράφουσα τό ὑπερφυσικόν γεγονός τοῦτο ἑλληνιστί, ὁμοίως καί ἀραβιστί ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί ἀνεπέμφθη δέησις.

Ἐν τέλει, τῶν κωδώνων κρουομένων ἡ Ἀρχιερατική συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα καί ἀπέδωσε τά σέβη αὐτῆς εἰς τόν Μακαριώτατον Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον, ἔνθα ὁ Σεβασμιώτατος προσεφώνησεν Αὐτόν ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε, Πάτερ και Δέσποτα,

Πριν ἀπό εἴκοσι αἰῶνες ὁ σταυρός ἦταν ὄργανο ἀτιμωτικής τιμωρίας καί φρικτοῦ θανάτου. Οἱ Ρωμαῖοι καταδίκάζαν στήν ποινή τῆς σταυρώσεως τοὺς πιο μεγάλους ἐγκληματίες.

Σήμερα ὁ σταυρός κυριαρχεῖ σ' ολόκληρη τὴ ζωὴ τῶν πιστῶν χριστιανῶν, σ' ολόκληρη τὴ ζωὴ τῆς Εκκλησίας μας, ὡς ὄργανο θυσίας, σωτηρίας, χαράς, αγιασμοῦ καί χάριτος. Ὅπως γράφει ὁ ιερός Χρυσόστομος, «αὐτό τὸ καταραμένο καί ἀποτρόπαιο σύμβολο τῆς χειρότερης τιμωρίας τώρα ἔχει γίνεῖ ποθητό καί ἀξιαγάπητο». Παντοῦ τὸ βλέπεις. «Στὴν αγία Τράπεζα, στὶς χειροτονίες τῶν ιερέων, στὴ θεία λειτουργία, στὰ σπίτια. Τόσο περιπόθητο σ' ὅλους ἐγίνε το θαυμαστό αὐτό δῶρο, ἡ ἀνέκφραστη αὐτὴ χάρις.»

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, με ὑπερφυσικά γεγονότα καὶ θαυμαστές ἀποκαλύψεις, φανέρωσε σε διάφορες περιστάσεις, με τρόπο κραυγαλέο πῶς τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἀποτελεῖ τὸ σύμβολό Του καὶ τὸ ἀήττητο τρόπαιο τῶν πιστῶν.

1. Ὁ γνωστός ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς Εὐσέβιος Καισαρείας (+340), σύγχρονος τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, περιγράφει ἐναργέστατα καὶ ἀδιάψευστα τὸ πασίγνωστο περιστατικὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ φωτεινοῦ σταυροῦ στὸν Μεγάλον Κωνσταντῖνον με τὴν ἐπιγραφή «ἐν τούτῳ νίκα», καὶ μάλιστα μέρα μεσημέρι, με μάρτυρες ὅλους τοὺς ἄνδρες τοῦ στρατεύματός του.

2. Ἐκτός ἀπὸ τὴν παραπάνω ὑπερφυσικὴ φανέρωση τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ, ἐγίνε καὶ μία ἄλλη, πάλι μπροστὰ σε ἀναρίθμητους αὐτόπτες μάρτυρες, ὅταν βασιλιάς ἦταν ὁ Κωνσταντῖνος, γιὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὁ ἅγιος Κύριλλος. Τὸ θαῦμα διηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος Κύριλλος στὸν βασιλιά με μία ἐπιστολή του, στήν ὁποία ἀναφέρει ὅτι τὴν ἡμέρα ἐκείνη (7 Μαΐου τοῦ 346 μ.Χ., τὴν περίοδο τῆς Πεντηκοστής), γύρω στήν τρίτη ὥρα (9 π.μ.),

φάνηκε στον ουρανό το σημείο του Τιμίου Σταυρού, τεράστιο, ολοφώτεινο, εκτεινόμενο από τον άγιο Γολγοθά μέχρι το Όρος των Ελαιών. Δεν το είδαν ένας και δυο, αλλά όλοι οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων. Και δεν φάνηκε για μία στιγμή μόνο, αλλά για ώρες πολλές κρεμόταν στο στερέωμα. Και ήταν τόσο λαμπρό, ώστε ξεπερνούσε στη Λάμψη τις ακτίνες του ήλιου, για αυτό και μπορούσαν να το δουν φανερά μέρα-μεσημέρι. Βλέποντας αυτό το θαύμα, ο λαός της πόλεως έτρεξε στο ναό της Αναστάσεως.

Αν η 14^η Σεπτεμβρίου αποτελεί την εορτή της Υψώσεως του Τίμιου και Ζωοποιού Σταυρού, εορτή κατά την οποία ανθρώπινα χέρια, Πατριαρχικά και Βασιλικά, ύψωσαν τον Τίμιο Σταυρό, προβάλλοντάς Τον ως το σύμβολο της χριστιανικής πίστης και το «κλείθρον του Παραδείσου», διότι αποτελεί το σημείο της αναφοράς μας σ' Εκείνον που έχυσε το πανάγιο αίμα Του επάνω Του, η 7^η Μαΐου αποτελεί μία άλλη εορτή Υψώσεώς Του, όχι από ανθρώπινα χέρια αυτήν τη φορά, αλλά από τα «χέρια» του ίδιου του Θεού. Διότι Εκείνος θέλησε, όταν η χριστιανική πίστη είχε ήδη γίνει αποδεκτή και είχε επεκταθεί, να φανερώσει τον Σταυρό στον Ουρανό, σαν μία επέκταση, θα λέγαμε, της φανέρωσής Του επί Κωνσταντίνου του Μεγάλου, με το γνωστό «Έν τούτω νίκα». Η υμνολογία της Εκκλησίας μας προβάλλει το γεγονός και το διατρανώνει σε όλες τις παραμέτρους του: «Σήμερα χαίρεται το θεϊκό πλήθος των πιστών. Διότι φάνηκε ο Σταυρός στον Ουρανό σε μεγάλη έκταση. Λάμπει ο αέρας από φως άκτιστο. Φωτίζεται ο αέρας και γίνεται ωραίο το πρόσωπο της γης. Τραγουδά θεία άσματα η Εκκλησία του Χριστού. Δείχνει η Εκκλησία τον σεβασμό της, τιμώντας τον θείο και υπερθαύμαστο Σταυρό που την διαφυλάσσει από τον Ουρανό» (Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία. Φαίνει γάρ οὐράνιος Σταυρός ἐν πέρασι. Λάμπει αἰθήρ φῶς ἀπρόσιτον. Ἀήρ αὐγάζει καὶ γῆς τό πρόσωπον ὠραίζεται. Μέλπει θείοις ᾠσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ. Σέβει τιμῶσα τόν ἄνωθεν αὐτήν φρουροῦντα Σταυρόν τόν θεῖον καί ὑπερθαύμαστον) (Στιχηρόν Ἑσπερινοῦ).

Το Παλαίφατο Πατριαρχεῖο των Ιεροσολύμων, κατακολουθώντας την τάξη και πράξη της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τιμά και γερέρει τας εορτάς , μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η σημερινή εορτή, «του εν ουρανῷ φανέντος σημείου του Τιμίου Σταυρού» , η οποία, αν και είναι τοπική εορτή έχει επηρεάσει την ανά την υφήλιον Ορθοδοξίαν.

Ευχηθείτε Μακαριώτατε, όπως η γεραρά ημών αδελφότης συνεχίσει την παράδοσιν ταύτην εις τους αιώνες των αιώνων».

Περισσότερες φωτογραφίες:

